

ги. Відповіді оракула за звичаєм мали туманний, двозначний характер, що давало можливість різних тлумачень. До оракулів звертались для передбачення майбутнього, керівництва в практичному житті і навіть для розв'язання держ. питань.

ЩВ

Оранта (лат. — та, що молиться) — іконографічний образ Богоматері, що сформувався у серед. віки. Богородиця-О. зображена на повний зріст, ніби за молитвою — з піднятими на рівень обличчя руками та повернутими від себе долонями. Образ О. був поширений в іконографії Русі-України: мозаїчне зображення на куполі Софії Київської є класичним втіленням цього образу.

ГС

Організації релігійних типів — система різновидів організаційно оформлених реліг. об'єднань, що мають управлінські і виконавчі органи, чітку структуру, цілісність і єдність яких забезпечується змістом реліг. парадигми і культу. Типологія О.р.т. розроблена в релігієзнавстві (для христ. конфесій) нім. соціологами М.Вебером і Е.Трельчем. Більшість сучас. релігієзнавців виділяють три осн. типи О.р.т. — «церква», «деномінація», «секта». Для більш повної характеристики системи О.р.т. виділяють також їх різновиди: «реліг. громада», «реліг. група», «реліг. об'єднання», «реліг. асоціація», «монастир», «духовний навч. заклад». Принципи організаційної побудови О.р.т. залежать від істор. умов виникнення, існування тих чи ін. конфесій, традицій, норм церк. права, статуту, конституцій, апостольських правил.

БМ

Організація Ісламської Конференції — міжнар. мусульм. орг-ція, створена в 1969 на конференції голів д-в та урядів мусульм. країн у Рабаті (Марокко). Об'єднує понад 40 країн, а також ряд міжнар. орг-цій; з 1975 має статус спостерігача при ООН. Згідно з Статутом О.І.К. її вищим органом є конференція голів д-в та урядів, яка проводиться один раз на три роки; політ. орган О.І.К. — конференція міністрів закордонних справ; виконавчий орган — Генеральний секретаріат. При

О.І.К. діє ряд самостійних орг-цій, створених за рішеннями її конференцій (Ісламський банк розвитку; Ісламське агентство новин; Центр досліджень ісламського мистецтва та культури тощо).

Луб

Організація релігійна — об'єднання послідовників певного віросповідання, цілісність і єдність якого забезпечується змістом віровчення (догмати, ідеї, морально-світоглядні цінності, традиції) та культу, системою організаційних принципів, правил, ролей. За своїм призначенням і функціональною сутністю О.р. бувають двох видів: О.р., які створюються віруючими для спільного задоволення своїх реліг. потреб, здійснення реліг. культу, забезпечення функціонування даного віросповідання в суспільстві, регіоні, населеному пункті, підтримання зв'язку з держ. органами, сусп.-політ. орг-ціями (див. Організації релігійних типів); О.р. постає і як об'єднання віруючих чи їх спільнот, організаційно оформлене за певним реліг., сусп.-політ., професійним інтересом, демографічними ознаками. До таких орг-цій слід віднести різного роду реліг. місії, місіонер., добродійні, осв. орг-ції місц., регіонального, міжнар. рівня, молодіжні, жіночі, профспілкові, політ. спільноти, створені за реліг.-конфес. ознакою (див. Профспілки християнські, Українська християнсько-демократична партія), моно- і поліконфесійні міжнар. об'єднання, екумен. орг-ції (див. Всесвітня Рада Церков, Всесвітній ісламський конгрес, Всесвітнє братство буддистів), бібл. т-ва.

БМ

Орден Братів Християнських Шкіл — освітня орг-ція, який виник із об'єднання вчителів, організованого наприкінці 17 ст. в м. Риме (Франція) каноником Іоаном Хрестителем де ля Саль. О.Б.Х.Ш. об'єднував людей, які не приймали священництва і все своє життя присвячували вихованню дітей з найбідніших верств суспільства. Діяльність ордену зазнавала протидії не лише влади, а й вчителів ін. шкіл. Проте педагогічні реформи, проведені орденем, швидко знаходили послідовників не лише у Франції, а й за її кордонами.